

ALGIRDAS GAIŽUTIS

Filosofas, menotyrininkas, habilituotas humanitarinių mokslų (filosofija) daktaras, profesorius, akademikas **Algirdas Gaižutis** gimė 1941 m. spalio 17 d. Subačiuje, bet čia gyveno neilgai: motina 1945 m. buvo ištremta į Vorkutos lagerį, tėvas 1949 m. – į Norilsko lagerį, todėl berniukas augo Utenoje pas senele, arkivyskupo Mečislavo Reinio pusseserę. A. Gaižutis baigė Utenos II vidurinę mokyklą, 1959–1961 m. studijavo Vilniaus universitete lietuvių kalbą ir literatūrą, 1961–1966 m. – Maskvos universitete filosofiją ir estetiką. 1970–1985 m. dėstė Vilniaus inžineriniame statybos institute, profesorius (1985). 1985–1989 m. dirbo Lietuvos mokslų akademijos Istorijos institute, inicijavo Kultūros ir meno instituto įkūrimą, 1989–1996 m. jo direktorius. 2001–2003 m. Lietuvos mokslų akademijos viceprezidentas, akademikas (nuo 1998 m.). Nuo 2002 m. Europos Sąjungos ateities Lietuvos forumo prezidentas, 2003–2018 m. Lietuvos edukologijos universitete rektorius. Parašė per 230 mokslinių straipsnių estetikos, dailėtyros, kultūrologijos klausimais, žurnalo „Menotyra“ ir kitų leidinių vyr. redaktorius. Parašė arba sudarė beveik dvi dešimtis knygų: „Menas ir humanizmas“ (1979), „Vaikystė ir grožis“ (1982, 1988, 2016), „Kūrybinė menininko galia“ (1989), „Meno sociologija“ (1998), „Menų giminytė“ (1998), „Žvilgsnis“ (2001), „Estetika“ (2004), „Daugiaveidis elitas“ (2008) ir kt. Apdovanotas Lietuvos mokslo premija (1999), Baltijos Asamblėjos premija (2003), ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Komandoro kryžiumi (2004) ir Karininko kryžiumi (2012), suteiktas Utenos krašto garbės piliečio vardas.